

РЕШЕНИЕ

№ 7231

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110135197 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявени са положителни установителни искове с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „Т...” ЕАД срещу Е. Д И., за установяване съществуването на вземания за продажна цена на доставена топлинна енергия и за цена на дялово разпределение и мораторна лихва за забава в плащането на цената, с цена на исковите 2542,20 лв., за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 32081/2021 г. по описа на СРС, III ГО, 141 състав.

Ищецът „Т...” ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника Е. Д И. въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престирил насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45 - дневен срок от датата на публикуването й на интернет страницата на продавача. Обосновава правния си интерес от водене на установителен иск с издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК с предмет процесните суми. Моли да се приеме за установено, че ответникът дължи следните суми за цена на доставена от дружеството топлинна енергия в размер на 2 246,82 лв., ведно със законна лихва от 07.06.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 15.09.2019г. до 18.05.2021 г. в размер на 248,15 лв., цена на извършена услуга за дялово разпределение от 01.05.2018г. до 30.04.2020 г. в размер на 39,89 лв., ведно със законна лихва от 07.06.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 01.07.2018г. до 18.05.2021 г. в размер на 7,34 лв., за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, бул. .... Претендира разноски.

Ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва исковите и прави възражение за давност. Оспорва наличието на облигационно правоотношение с ищеца.

Третото лице – помагач на страната на ищеца “Б... ООД не изразява становище по основателността на спора.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено **от фактическа и правна страна следното:**

По исковете с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

От приложеното ч.гр.д. № 28233/2022 г. на СРС, 141 състав се установява, че ищецът Т... ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу Е. Д. И. ЕГН: *****, с адрес: гр. София, БУЛ.Е..., да заплати на кредитора сумите 2 246,82 лв., цена на доставена от дружеството топлинна енергия от 01.05.2018г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 07.06.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 15.09.2019г. до 18.05.2021 г. в размер на 248,15 лв., цена на извършена услуга за дялово разпределение от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. в размер на 39,89 лв., ведно със законна лихва от 07.06.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 01.07.2018г. до 18.05.2021 г. в размер на 7,34 лв., за имот, находящ се на адрес: гр. София, бул. .... Съдът е уважил изцяло заявлението и издал заповед за изпълнение от 26.07.2021 г. След връчване на заповедта по реда на чл.47, ал.5 ГПК са предявени установителни иски за вземанията, предмет на същата.

Първият спорен въпрос и основното възражение на ответника касае качеството му на потребител. Съгласно чл.153, ал.1 ЗЕ „потребители на топлинна енергия” са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. А по силата на § 1, т. 42 (отм.) ЗЕ „потребител на енергия или природен газ за битови нужди” е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. При спор кой е собственик или титуляр на ограниченото вещно право на ползване на имота, за който е доставена топлинна енергия, т.е. кой е страна по твърдяното облигационно правоотношение, съответно купувач по договора за продажба на топлинна енергия, ищецът е длъжен чрез пълно и главно доказване по правилата на чл.154, ал. 1 от ГПК да установи това правнорелевантно обстоятелство. След

като посочената законова разпоредба свързва качеството на потребител на топлинна енергия за определен имот с притежанието на правото на собственост или вещно право на ползване върху този имот, то собственикът или ползвателят имат качеството на потребител на топлинна енергия от датата на придобиване на съответното право върху имота и съответно по силата на това обстоятелство от тази дата са и в договорни отношение с ищцовото дружество.

В случая от събраните по делото доказателства, се установява, че собственик на имота е Д И И, на името на който са издавани и фактурите представени към исковата молба, досежно процесния имот. По делото обаче не са представени никакви доказателства да е налице роднинска или друга връзка между Д И И и ответника в производството – Е. Д. И.. В тази връзка ищецът не е направил и никакви доказателствени искания. Следователно с оглед изричното оспорване на това обстоятелство в отговора на исковата молба, по делото не е доказана първата материална предпоставка, че е налице валидно облигационно отношение между страните, по което пасивно материално легитимиран да отговаря за заплащане на цената на доставената топлинна енергия е именно ответникът, поради което и с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. Поради това, предявените главни иски са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени. С оглед неоснователността на главните иски, неоснователни се явяват и обусловените от тях акцесорни иски за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ГПК.

С оглед неустановяването на първата материална предпоставка обуславяща основателността на предявените иски, съдът намира, че е безпредметно да обсъжда останалите материални предпоставки, респ. събраните доказателства за тяхното установяване.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ответникът, но същият се представлява в производството т назначен от съда особен представител, поради което разноски не му се следват.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, предявени от „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...”, срещу Е. Д. И. ЕГН: *****, с адрес: гр. София, БУЛ.Е..., за признаване на установено, че дължи на Т... ЕАД, ЕИК ..., сумата **2 246,82 лв.**, цена на доставена от дружеството топлинна енергия от 01.05.2018г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 07.06.2021г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 15.09.2019г. до 18.05.2021 г. в размер на **248,15 лв.**, цена на извършена услуга за дялово разпределение от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г. в размер на **39,89 лв.**, ведно със законна лихва от 07.06.2021 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва от 01.07.2018г. до 18.05.2021 г. в размер на **7,34 лв.**, за имот, находящ се на адрес: гр. София, бул. ..., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 26.07.2021 г. по ч.гр.д. № 32081/2021 г. на СРС, 141 състав, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б... ООД, като трето лице-помагач, на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____